

Elżbieta Danielczyk, Joanna Borowska

Kiślaki, gm. Tykocin, woj.
białostockie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 21, 225-226

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zabytki ruchome i dokumentacja znajdują się w PAK PKZ Oddział w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

JAROCIN woj. kaliskie Stanowisko 2	patrz późne średniowiecze
JAROSŁAW woj. przemyskie	patrz późne średniowiecze
JASTRZĘBIA, gm. Łowicz woj. akierniewickie Stanowisko 2	patrz późne średniowiecze
KAZIMIERZ BISKUPI woj. konińskie	patrz wcześnie średniowiecze
KISZEWY, gm. Tuliszów woj. konińskie Stanowisko 38 - dwór	Muzeum Okręgowe w Koninie

Badaniami kierowała dr Lucja Pawlicka-Nowak. Uczestniczyli Jolanta Arabska i Zdzisław Lorek /autor sprawozdania/. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie. Trzeci sezon badań. Dwór obronny z połowa XVI w.

Kontynuowano badania na południe od wykopu przekrojowego z 1985 r. dążąc do określenia rozplanowania obiektu. Wytyczono 3 wykopy o łącznej powierzchni 170 m². Odsłonięto dalsze odcinki murów zewnętrznych /grubość 1,2 m/ i ścianą działową /gr. 1,0 m/ skrzydła południowo zachodnie, fragment muru zewnętrznego skrzydła południowo zachodniego, oraz okrągłej wieży /średnica 5,4/ umiejscowionej w założeniu murów tych skrzydeł.

Uzyskane duże ilości materiału w postaci ceramiki, metali oraz bogato zdobionych kafli uściślają wcześniejsze datowanie obiektu na 2 połowę XVI w.

Na podstawie dotychczasowych badań rysuje się możliwość, że dwór był zbudowany na planie krzyża z wieżami w założach.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania będą kontynuowane.

KISLAKI, gm. Tykocin woj. białostockie Stanowisko 1	Muzeum Okręgowe w Białymstoku
---	----------------------------------

Badania prowadziły: mgr Elżbieta Daniłczyk oraz Joanna Borowska. Finansował KZA w Białymstoku. Drugi sezon badań. Osada z około połowy XVI w.

Stanowisko położone jest na wschód od wsi, na wydmie przerywanej współczesnymi procesami eolitycznymi na kilka pagórków. Badania stanowią kontynuację prac prowadzonych w ubiegłym roku.

Objęły one zachodnią część chaty i piwnicy.

Pod warstwą nawianego piasku oraz warstwą szarobrunatnego piasku, zawierającego materiał ceramiczny, na głębokości 80-90 cm odsłonięty został zarys poszukiwanego obiektu. W jego obrębie znaleziono dno naczyń oraz fragment żelaznego noża. Do głębokości 70-80 cm pod chatą, której poziom stanowiła 20 cm warstwa polepy, oddzielająca piwnicę. W jej wypełnisku wystąpiły liczne fragmenty ceramiki, oraz garnek i połowa misy zdobiona poziomymi żłobkami. W północno-zachodnim narożniku chaty oraz w sąsiedztwie zachodniej jej części odkryto skupiska przepalonych kamieni /paleniska/.

Około 100 m na wschód od stanowiska 1, przypadkowo odkryty został szkielet. Badania sondżowe pozwoliły na uchwycenie części jamy grobowej. Brak wyposażenia uniemożliwiło dokładniejsze jego datowanie.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

Badania nie będą kontynuowane.

KOŁOBRZEG
woj. kosczański
Stare Miasto

patrz
późne średniowiecze

KOSCIELNA WIEŚ, gm. Osiećciny
woj. wrocławskie

patrz
późne średniowiecze

KRAKÓW
ul. św. Bronisławy

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Krakowie

Badania prowadzili mgr mgr Krystyna Kruczak i Jacek Kwarciaś,
Finansował: Zarząd Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Miasta
Krakowa. Pierwszy sezon badań, Kaplica św. Małgorzaty /XVII w.,

Kaplica św. Małgorzaty zbudowana jest z drewna na planie regularnego ośmioboku. Istnieją przesłanki o istnieniu na tym terenie starszych obiektów. W związku z koniecznością konserwacji obiektu postanowiono przeprowadzić sondżowe badania archeologiczne, których celem było odnalezienie relikwów wcześniejszej zabudowy.

W 1982 r. sprawowano nadzór archeologiczny prac ziemnych prowadzonych w otoczeniu kaplicy. Nie stwierdzono śladów żadnej zabudowy. Obecnie postanowiono wykonać we wnętrzu kaplicy wykop krzyżowy na osiach N-S E-W.

Wykonano dwa wykopy wzdłuż osi kaplicy E-W. Tuż pod posadzką natrafiono na warstwę grobową /19 grobów/ z pochówkami usytuowanymi na osi wschód - zachód /głowami na zachód/. Nie stwierdzono śladów trumien. W warstwie grobowej o miąższości 1,0 - 1,7 m znajdowało się dużo kamieni i wapna, co świadczyć może, że jest to zbiorowy pochówek epidemiczny. Znaleziono kilka fragmentów ceramiki pozwalających datować tę warstwę na XVII w. Z historii Krakowa wiemy, że wielka epidemia miała miejsce w połowie XVII w. i zapewne z tym okresem należałoby wiązać powstanie tubejzszego cmentarza.

Pod warstwą grobową, w części zachodniej kaplicy, na głębokości 100 cm wystąpił calej. W części wachodniej zaś warstwa ta opadała do głębokości 180 cm. Na tej głębokości zaobserwowano wkop w calcu, o rzucie zbliżonym do wycinka koła; jego głębokość osiągała 390 cm. Wypełnisko przecina wkop młodszy o bardzo regularnym kształcie, również w rzucie przypominający wycinek koła, wypełniony jednolitym składem /less, zaprawa, węgielki drzewne, cegła palcówka/. Niewykluczone, że jest to negatyw jakiejś starszej konstrukcji murowanej. Wkop starszy byłby w tej sytuacji wkopem do wykonania lica muru. W wypełnisku wkopu "negatywowego" znaleziono jedynie 2 fragmenty